

[Weikop.]

beretning om forhandlingerne i Paris til efterretning, alle de øvrige spørgsmål vil jo senere blive gjort til genstand for forhandling.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg kan føje min tak til de øvrige ordføreres tak til den højtærede minister for den fyldige redegørelse, ministeren har givet tinget om forhandlingerne i OEEC i Paris, forhandlinger, som jo kan få stor betydning for danske forhold. De argumenter, den højtærede minister ved den lejlighed fremførte for danske synspunkter, tror jeg svarer meget godt til de synspunkter, der råder her i folketinget. Vi er i vort land i høj grad interesserede, ja, jeg kan sige, vi er livsinteresserede i den friest mulige handel over landegrænserne, og derfor må Danmark i internationale forhandlinger støtte alle mulige bestræbelser for, at denne frie handel over grænserne kan foregå bedre, end tilfældet har været i adskillige år.

Imidlertid er liberalisering jo ikke ensbetydende med almindelig fri handel mellem landene, hvad også den højtærede minister gjorde opmærksom på. Der knytter sig mange andre forhold til spørgsmålet om fri samhandel end det, der ligger i den procentvise opstilling over liberaliseringen, som man nu tager som norm for, hvor langt man er nået i de enkelte lande, og det er derfor fuldt berettiget, når man kæder alle disse ting sammen, liberalisering og toldforanstaltninger, og hvad der iøvrigt har betydning i spørgsmålet om samhandelen mellem landene.

Det radikale venstre er tilhænger af en udvidet liberalisering, og vi mener også, at der er områder indenfor vort eget land, hvor liberaliseringen bør føres videre i den kommende tid. Jeg gav i sin tid den tidligere regering et tilsagn, som gik ud på, at alt, hvad regeringen Erik Eriksen ville tage ansvaret for at liberalisere, kunne denne regering på forhånd gå ud fra at mit parti ville støtte. Jeg kan sige, at dette tilsagn til den tidligere regering aldrig blev misbrugt. Jeg vil gentage tilsagnet overfor den nuværende regering; alt, hvad denne regering finder det forsvarligt at liberalisere, kan den regne med mit partis tilslutning til; jeg nærer heller ingen frygt for, at det af denne

regering skal blive misbrugt. Og så håber jeg, at den højtærede minister ved fremtidige lejligheder, når ministeren repræsenterer danske synspunkter i internationale forhandlinger, vil gøre det på samme dygtige måde, som jeg mener ministeren har gjort det ved forhandlingerne i Paris.

Fuglsang: Jeg forstår så godt den interesse, der i øjeblikket er for vor udenrigshandel, og som altså det ærede medlem hr. Viggo Starcke har benyttet som baggrund for den forespørgsel, vi nu behandler, og jeg kan forsåvidt følge de ordførere, der har takket den højtærede minister for den redegørelse for forhandlingerne i Paris, som han er kommet med.

Det er jo sådan, at Danmark på alle områder møder vanskeligheder for afsætningen af sine varer, både på landbrugets og på industriens område, og de, der har mod til at se sandheden i øjnene og fremføre den, må åbent indrømme, at der består en betydelig og nærliggende fare for en gentagelse af 30ernes krise. Denne fare og disse vanskeligheder bliver imidlertid ikke overvundet ved, at Danmark liberaliserer, og da slet ikke ved en liberalisering, der er begrænset til de lande, som omfattes af den europæiske betalingsunion, så meget mindre som de hidtidige bestemmelser ikke er særlig gunstige for Danmark, idet som bekendt liberaliseringsbestemmelserne ikke omfatter statshandel. Det vil i praksis sige, at de ikke omfatter vore hovedeksportvarer på vort stadig vigtigste afsætningsmarked, England, idet importen af landbrugsvarer er et statsanliggende i England. Jeg hørte i så henseende med tilfredshed den højtærede ministers erklæring om, at vi fra vor side ville kræve mere ligestilling og gensidighed mellem landene og altså også mellem de forskellige handelspartnere. Det var bl. a. den hidtidige ensidighed og de følger heraf, som vi forudså, der gjorde, at vi i sin tid gik imod Parisaftalen. Jeg behøver blot at nævne een tilstrækkelig kendt ting: på den ene side foreskriver Parisbeslutningerne os at stræbe henimod en 100 pct.s liberalisering af vor handel; på den anden side har en så stærk økonomisk stormagt som USA — der, som den højtærede minister ganske rigtigt sagde, i høj grad er initiativtager, når der kræves liberalisering af os —